гиційна вы нос сомо мовё тиб

IT002 – Object-Oriented Programming

Lập trình hướng đối tượng – ÔN TẬP Object-Oriented Programming: Revision

Phan The Duy

Information Security Laboratory University of Information Technology, VNU-HCM, Vietnam

Nhắc lại

- 1. Lập trình hướng đối tượng là gì?
- Các đặc điểm quan trọng của lập trình hướng đối tượng?
- 3. Lớp đối tượng là gì? Đối tượng là gì?
- 4. Phân biệt các phạm vi truy xuất private, protected, public?
- 5. Constructor là gì? Constructor mặc định?
- Destructor là gì?
- 7. Kế thừa là gì?
- 8. Phân biệt các kiểu kế thừa private, protected, public?
- Đa hình là gì?
- 10. Lớp trừu tượng là gì? Phương thức thuần ảo là gì?
- 12. Đa năng hóa toán tử là gì?

Nội dung ôn tập

- Đặc điểm của OOP:
 - Tính trừu tượng
 - Tính đóng gói
 - Tính kế thừa
 - Tính đa hình
- Tham số mặc nhiên, quá tải hàm trong C++
- Thiết kế lớp, phạm vi truy xuất thuộc tính và khai báo đối tượng
- Hàm khởi tạo (constructor) và hàm hủy (destructor)
- Điều kiện khởi tạo đối tượng tự động

Nội dung ôn tập

- Tính kế thừa phạm vi kế thừa
 - Khả năng truy xuất theo chiều ngang
 - Khả năng truy xuất theo chiều dọc
- Tính đa hình
 - Hàm ảo/hàm thuần ảo (virtual function)
 - Đa năng hóa toán tử (operator overloading)

Đối tượng

- Là một thực thế phần mềm bao bọc các thuộc tính và phương thức liên quan
- Một đối tượng cụ thể được gọi là một thể hiện (instance) của lớp đó.

Lớp (class)

- Lớp đối tượng là một thiết kế (blueprint) hay một mẫu ban đầu (prototype) định nghĩa các thuộc tính và các phương thức chung cho tất cả các đối tượng của cùng một loại nào đó.
- Một đối tượng là một thế hiện cụ thế của một lớp.

Thuộc tính

- Trình bày trạng thái của đối tượng
- Các thuộc tính nắm giữ các giá trị dữ liệu trong một đối tượng, chúng định nghĩa một đối tượng đặc thù.
- → Tìm danh từ khi thiết kế lớp

Phương thức (method)

- Thực thi các hoạt động của đối tượng
- Là tác nhân làm thay đối giá trị các thuộc tính của đối tượng.
- → Tìm động từ khi thiết kế lớp

Thông điệp (message)

- Là một lời yêu cầu một hoạt động/hành động (lời gọi tới phương thức)
- Được truyền khi một đối tượng gọi một hay nhiều phương thức của đối tượng khác để yêu cầu thông tin
- Một thông điệp gồm có:
 - Đối tượng nhận thông điệp
 - Tên của phương thức thực hiện
 - Các tham số mà phương thức cần để thực hiện

Hàm bạn (friend function)

- Hàm bạn là loại hàm không phải là hàm thành viên của một lớp nhưng có thể truy cập vào các thành phần, kể cả private của lớp đó.
- Một hàm có thể là bạn của nhiều lớp. Lúc đó, nó có quyền truy cập tới tất cả các thuộc tính của các đối tượng trong các lớp này.
- Lớp bạn (friend class): Khi một lớp có lớp bạn thì tất cả hàm thành viên của lớp bạn sẽ trở thành hàm bạn của lớp đó.

Thành phần tĩnh (static member)

- Thành phần dữ liệu tĩnh (static data member):
 - Các thuộc tính trong lớp được khai báo bằng từ khoá static được gọi là thành phần dữ liệu tĩnh.
 - Các thuộc tính này được cấp phát một vùng nhớ cố định, tồn tại ngay cả khi lớp chưa có một đối tượng nào cả. Dữ liệu tính là thành phần chung cho cả lớp, không của riêng từng đối tượng.

```
class AClass{
    private:
        static int x;//Thành phần dữ liệu tĩnh
        int y;
};
void main() {
    AClass a, b; //Khai báo 2 đối tượng a, b
    int AClass::x = 10;//Khởi tạo cho x giá trị 10
}
```


Thành phần tĩnh (static member)

Hàm thành phần tĩnh (static member function):

- Các hàm trong lớp được khai báo bằng từ khoá static được gọi là hàm thành phần tĩnh.
- Hàm thành phần tĩnh là chung cho toàn bộ lớp và không lệ thuộc vào một đối tượng cụ thể. Nó tồn tại ngay khi lớp chưa có đối tượng nào được tạo ra.
- Cú pháp định nghĩa hàm thành phần tĩnh:

```
static Kiểu_dữ_liệu Tên_hàm(Các_tham_số){
//các lệnh
}
```

Lời gọi hàm thành phần tĩnh như sau:

```
Tên_lớp::Tên_hàm_thành_phần_tĩnh(Các_tham_số);
```


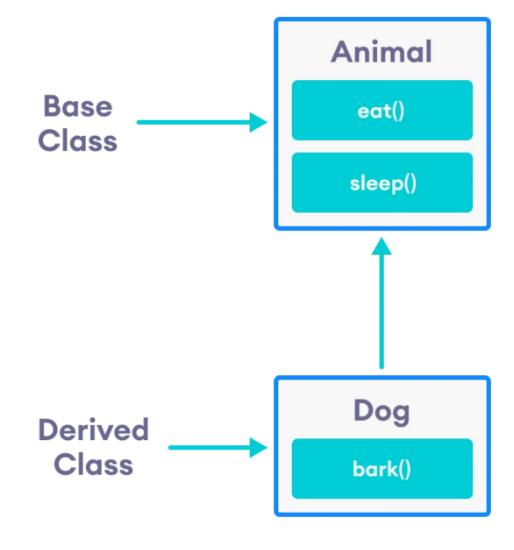
Tính đóng gói (Encapsulation)

- Che giấu chi tiết của đối tượng
- Đảm bảo sự toàn vẹn của đối tượng
- Chỉ có các phương thức nội tại (thành viên) của đối tượng cho phép thay đổi trạng thái của nó.

- Các phương thức và thuộc tính được định nghĩa trong một lớp có thể được sử dụng lại bởi lớp khác.
- Lớp cha/ lớp cơ sở (superclass/base class): có phương thức, thuộc tính được thừa hưởng bởi lớp khác
- Lớp con/lớp dẫn xuất (subclass/derived class): là lớp thừa hưởng một vài đặc tính chung của lớp cha và thêm vào những đặc tính riêng khác.

- Trong lớp dẫn xuất (derived class) có thể định nghĩa lại hàm thành phần của lớp cơ sở mà nó thừa kế được.
 - Như vậy, sẽ có hai phiên bản khác nhau của hàm thành phần trong lớp dẫn xuất.
 - Trong phạm vi lớp dẫn xuất, hàm định nghĩa lại trong lớp dẫn xuất sẽ ghi đè (overriding) lên hàm được định nghĩa trong lớp cơ sở.

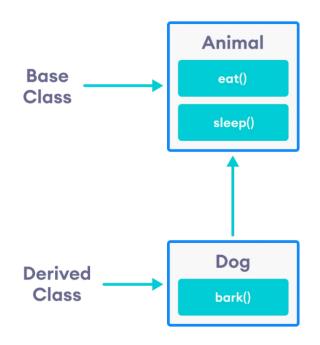
- Các hàm khởi tạo (constructor) của lớp cơ sở không được kế thừa. Tuy nhiên, một đối tượng của lớp dẫn xuất về thực chất có thể xem là một đối tượng của lớp cơ sở.
 - Vì vậy, việc gọi hàm khởi tạo lớp dẫn xuất để tạo đối tượng của lớp dẫn xuất sẽ kéo theo việc gọi đến một hàm khởi tạo của lớp cơ sở. Hàm khởi tạo của lớp cơ sở được gọi trước rồi đến hàm khởi tạo của lớp dẫn xuất.
- Hàm hủy (destructor) của lớp cơ sở cũng không được kế thừa. Hàm hủy của lớp dẫn xuất thực thi trước hàm hủy của lớp cơ sở.

Tính kế thừa: Đơn kế thừa

 Đơn kế thừa trong C++ là một lớp dẫn xuất được kế thừa từ một và chỉ một lớp cơ sở.

Tính đa hình (polymorphism)

- Phương thức cùng tên có thể được thực hiện khác nhau đối với các đối tượng/lớp khác nhau.
- Hai khía cạnh của tính đa hình:
 - Đa hình thời gian chạy (Runtime)
 - Đa hình thời gian biên dịch (Compile-time)

Hàm ảo (virtual function)


```
#include <iostream>
using namespace std;
class Base{
public:
    virtual void print(){//virtual function
        cout<<"Base class";</pre>
};
class Derived : public Base{
public:
    void print(){
        cout<<"Derived class";</pre>
};
void main(){
    Derived derived1;
    Base* base1 = &derived1;
    base1->print();
    system("pause");
```

```
class Base {
    public:
       virtual void print() {
           // code
       }
};
class Derived : public Base {
    public:
       void print() { <</pre>
           // code
       }
                                        print() of Derived
};
                                        class is called
                                        because print()
int main() {
                                        of Base class is
    Derived derived1;
                                        virtual
    Base* base1 = &derived1;
    base1->print(); -
    return 0;
}
```

Hàm ảo (virtual function)

- Hàm ảo (virtual function) là một hàm thành viên trong lớp cơ sở mà lớp dẫn xuất khi kế thừa cần phải định nghĩa lại.
- Hàm ảo được sử dụng trong lớp cơ sở khi cần đảm bảo hàm ảo đó sẽ được định nghĩa lại trong lớp dẫn xuất. Việc này rất cần thiết trong trường hợp con trỏ có kiểu là lớp cơ sở trỏ đến đối tượng của lớp dẫn xuất.
- Con trỏ của lớp cơ sở có thể chứa địa chỉ của đối tượng thuộc lớp dẫn xuất, nhưng ngược lại thì không được.
- Hàm ảo chỉ khác hàm thành phần thông thường khi được gọi từ một con trỏ. Sử dụng hàm ảo khi muốn con trỏ đang trỏ tới đối tượng của lớp nào thì hàm thành phần của lớp đó sẽ được gọi mà không xem xét đến kiểu của con trỏ.

Hàm thuần ảo (pure virtual function)

- Hàm thuần ảo (pure virtual function) được sử dụng khi:
 - Không cần sử dụng hàm này trong lớp cơ sở, chỉ phục vụ cho lớp dẫn xuất
 - Lớp dẫn xuất bắt buộc phải định nghĩa lại hàm thuần ảo
- Hàm thuần ảo không có thân hàm và bắt buộc phải kết thúc với "= 0".
- Lớp trừu tượng: Một lớp bao gồm hàm thuần ảo được gọi là lớp trừu tượng (abstract class).
- Chúng ta không thể tạo ra các đối tượng của một lớp trừu tượng. Mục đích chính của lớp trừu tượng là để các lớp khác kế thừa lại.

Lớp trừu tượng (abstract class)

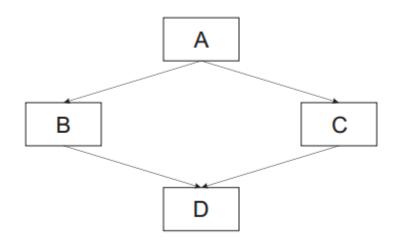

- Là một lớp cha cho tất cả các lớp con có cùng bản chất
- Bản chất ở đây được hiểu là kiểu, loại, nhiệm vụ của lớp đó.
- Quan hệ với lớp đối tượng: "A là-một B" (A is a B)
 - A là lớp thừa kế (extend) của B.
 - B là một lớp trừu tượng
- Lớp trừu tượng là một lớp không có thông tin về nội dung thực hiện và bắt buộc các subclass (lớp con) phải định nghĩa các phương thức ở lớp trừu tượng.

Lớp cơ sở ảo (virtual base class)

- Hai lớp B và C kế thừa từ lớp A. Lớp D kế thừa từ cả hai lớp B và C. Như vậy, lớp A được kế thừa hai lần bởi lớp D. Lận thứ nhất được kế thừa thông qua lớp B, lần thứ hai được kế thừa thông qua lớp C.
- Lúc này, nếu đối tượng của lớp D gọi đến một hàm được kể thừa từ lớp A thì sẽ gây ra một sự mơ hồ. Không biết hàm đó được kế thừa gián tiếp từ lớp B hay lớp C.

Lớp cơ sở ảo (virtual base class)


```
#include <iostream>
using namespace std;
class A{
public:
    void show(){
        cout << "Hello from A \n";</pre>
};
class B : public A{
};
class C : public A{
};
class D : public B, public C{
};
void main(){
    D object;
    object.show();//error: ambiguous access of 'show'
    system("pause");
```

Lớp cơ sở ảo (virtual base class)


```
class A{
class B : virtual public A{
class C : virtual public A{
class D : public B, public C{
```

- Để giải quyết tính không rõ ràng này, C++ có một cơ chế mà nhờ đó chỉ có một bản sao của lớp A ở trong lớp D. Đó là sử dụng lớp cơ sở ảo (virtual base class).
- Dùng từ khóa "virtual" để khai báo lớp A là lớp cơ sở ảo trong các lớp B, C.
- Lưu ý: Từ khóa virtual có thể đặt trước hoặc sau từ khóa public, private, protected.

Giao diện (interface)

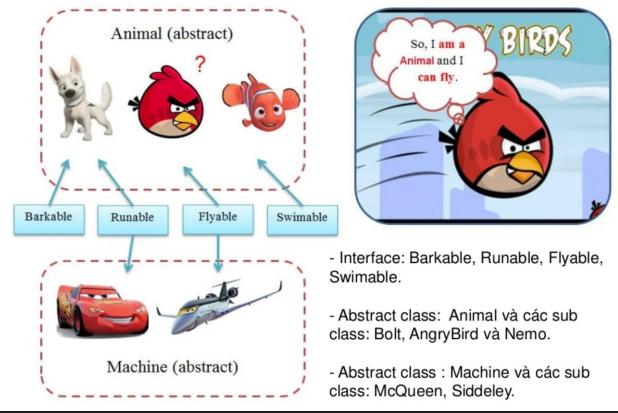
- Là một chức năng mà người lập trình có thể thêm vào bất kỳ lớp nào
- Một chức năng bao gồm 01 hoặc nhiều phương thức
- Quan hệ với lớp: "A can do b".
 - A là lớp hiện thực (implement) b.
 - b là một chức năng của A.
 - Ví dụ: Xe tải có thể chở hàng, Xe Buýt có thế chở khách,...
- Trong C++, việc khai báo một interface có nghĩa là chúng ta khai báo một lớp với hàm thuần ảo và một phương thức hủy ảo (virtual destructor).

Giao diện (interface)

 Có thể hiểu Interface là một bản mô tả hành vi hoặc khả năng của một class mà không đưa ra cách thực hiện cụ thể của class đó như thế nào.

Đa năng hóa toán tử (operator overloading)

- Nạp chồng toán tử trong C++ là các hàm có tên đặc biệt. Tên hàm gồm từ khóa operator và theo sau là ký hiệu của toán tử đang được định nghĩa.
- Nạp chồng toán tử được dùng đế định nghĩa lại các toán tử có sẵn như ++, --, +, -, *, /,... cho kiểu dữ liệu (class) do người lập trình tự định nghĩa.
 - Nhằm tạo ra toán tử cùng tên nhưng thực hiện trên các lớp khác nhau chứ không phải trên các kiểu dữ liệu nguyên thủy.
- Số lượng đối số của hàm đa năng hóa toán tử phụ thuộc vào:
 - Số ngôi của toán tử
 - Vị trí đặt của hàm (hàm thành viên hay hàm toàn cục)

Chủ đề nâng cao

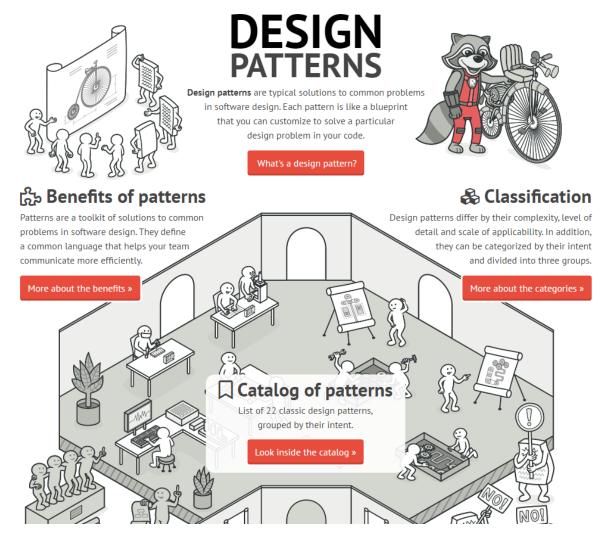

Mẫu thiết kế - Design Pattern

Mẫu thiết kế: Design Pattern

https://refactoring.guru/design-patterns

Bài tập

Mô tả ngữ cảnh: Quản lý danh sách tài khoản và lịch sử đăng nhập

Bạn được yêu cầu xây dựng một ứng dụng đơn giản để quản lý danh sách các tài khoản và lịch sử đăng nhập của chúng. Ứng dụng này sẽ giúp bạn áp dụng kiến thức về OOP trong ngữ cảnh an toàn thông tin.

- Mỗi tài khoản được đặc trưng bởi một tên người dùng (username) và mã băm của mật khẩu (passwordHashed) và quyền hạn (permission) tương ứng để chỉ định quyền truy cập của người dùng (vd: user, guest,...)
- Hệ thống quản lý 2 loại tài khoản chính: RegularAccount và AdminAccount. Trong đó AdminAccount có thể thiết lập lại mật khẩu (resetPassword) cho các tài khoản khác.

Bài tập

- Nhập vào các tài khoản tạo ra trên hệ thống
- Quản lý (in/thống kê) các tài khoản đã đăng nhập trong thời hạn 01 tháng gần nhất. Mỗi tài khoản sẽ được liên kết với thông tin về thời điểm đăng nhập cuối cùng.
- Thiết kế và cài đặt các hàm thực hiện các hoạt động như thay đổi mật khẩu và đặt lại mật khẩu cho các tài khoản trong danh sách dưới quyền AdminAccount.
- Hiển thị thông tin của mỗi tài khoản, bao gồm cả lịch sử đăng nhập.

Chúc các bạn có kỳ thi cuối kỳ với kết quả như ý.

